

(Գիր յանդիմանութեան առ Իրբանոս ոմն)

Ըստ քեզ Իրբանոս կարծեցելոյդ, թէպէտ չես եպերելի կերպիւ ինչ, զի ի սատանից տարերց եմք բազկացեալ, եւ ինքնահաճ մախանաց ախտ ի յոքոնս սերեցաւ, որոյ սակի առակօք առասպելեն ռամիկք թէ Որ ոք ոչ հաճեսցի յանձն իւր՝ վէժ մի կախեալ կայ յօգիցդ ի վայր, ի վերայ գազաթան նորա անկանի: Բայց մախանքն թեթեւ եւ ծանր երեւի. զի թէ ի մտաց իցէ՝ փոշետեսակ է, իսկ թէ ի բանից իցէ չարսօսութեամբ՝ ի գանձարանէ սրտին է, զի յաւելուածն է: Եթէ դարձցի զՂաբար զգաստութեամբ՝ ներելի է, իսկ եթէ ոչ դարձցի՝ քրէական համարի ի Գիրս սուրբս, ըստ Յոհաննու թէ են մեղք որ մահու չափ են. զի որ զբարին ճանաչէ եւ ոչ առնէ՝ մեղք են նմա եւ նա՛ է որ ասիցէ զլոյսն խաւար եւ զխաւարն լոյս, եւ եղո՛ւկ եւ վա՛յ չափի նմա ի Հոգւոյն Սրբոյ, զի Հոգին Սուրբ փախչի ի նենգութենէ, զի պտուղ նորա խնդութիւն եւ խաղաղութիւն է, եւ անիծեալք են որք խոտորին ի սոյնց պատուիրանաց:

Քանզի դու որ զգլուխ բացեալ դաւանիս զԱւետարանն Տեառն որ է հաւատ մեր, ահա՛ գոչէ Տէրն թէ Ամենայն դատարկ բանի համարս տալոց էք յաւուրն դատաստանի: Դու լուար ի Աւետարանէ որ հրամայէ՝ Ի բանից քոց պարտաւորեսցիս: Դու լսես ի Տեառնէ որ վճռէ թէ Որում շատ տուաւ՝ շատ խընդրեսցի ի նմանէ, զիտուն զքեզ հաշւելով: Դու ընթեռնուս զբան Դաւթեան թէ Ի դատաստանէ իւրմէ ելցէ դատապարտեալ, եւ պարծիս վերձանելովդ գաստուածաշունչ սուրբ տառս որ գրեալ է յՕրէնս՝ Ակն ընդ ական եւ ատամն ընդ ատաման եւայլն: Զի թէ քեզ չար ինչ խօսեցեալ եմ՝ վկայեա՛ վասն չարին,